

● Piesardzīgu darīja replika: «Balsosim atklāti, gribam redzēt ienaidniekus!». Nepenos spriest, cik nopjetni tas bija teikts (šoferiem vārdi kabatā nav jāmeklē), tomēr arī šeit it kā neauši sacīta frāze vēlreiz apstiprināja, ka republikāniskā projektfāns un mājbūves tresta transporta uzņēmuma kolektīvā ne viss ir kārtībā.

mes priekšsēdētājs, gan partilass
biroja sekretārs savu vairu ne-
noliedz, par ko arī atklāti pazi-
noja sapulcē. Tikai tagad tevie
nam no tā viiegāk nekļūst. Tek-
sim atklāti: arī tresta vadītāji,
tā partijas un sabiedriskas or-
ganizacijas laikus nav novērte-

KAUTGAN — kāda te
kārtība, ja kolektīvs sa-
pulcējies pilnā sastāvā
(kas gadās reti), lai ievēlētu
autotransporta uzņēmuma īstamo

lēnumus. Izrādījās — sōdien tā rikoties nevar. Spriedzē kolektīvā saņedza visaugstāko pakāpi. To saprata arī Ojārs Kaula-

jusas situāciju. Un tāpēc O. Kau-
lakanam izteikta patētība «pa-
darbu smagajā sabiedrības de-
mokratizācijas periodā» izskanē-
ja, atvainoļot, divkosier

direktori. Tadas sapulces tagad nav nekāds retums, tomēr nekādi nevarēju tikt valā no domas, ka viss noteikosās ir bezjēdziņš. Vai tik autovadītāji «nebrauc» pa šķietamās demokrātijas ceļu, kad visvarenā «tautas balss» le�ele sev pliemērotu vadītāju nepilemētā veidā? Nesiēspū, viens otrs no trešām vācības to tā ari uzzskata.

Kāls un uzskatīja par labāku
iesniegta atlūgumu.

Jakobs situāciju. Ūnī tāpēc O. Kau-
lakanam izteiktā patētība
darbu smagajā «par-

Demokrātijas mācībstundas

1986. gads: autotransporta uzņēmums «Laukceļnieks» kļūst par republikas radošanas apvienības filiāli. 1987. gads: pēc galvenās organizācijas

okasās īcenību tām
majestītiskām sakāsām.
ar autovadītā-
mārķu izmaksām
vēlākās ietekmēs.
Tālāk — jauns rikko-
mūnu vīlnis no augšas: saimnie-
cīšķa aprekina, darbuzņēmuma
vēlākās ietekmēs.
dilevs vlen zīna, vēl kādu
īpašā līgvieta. 1988.
autotransporta uzņēmumu nodod
publīkāniskajam projekta-
as un mājbuves trestam.

bvēlīgā līetekmēlā mikroklīmatu plektīgā. Jāievērs uzmanība situācijas kūminācībai: audītāju divu dienu ilgam reikam 1987. gada maijā. Daudzi uzskata, ka tiesi 1987. da 4. mājs ir autotransporta nēnumu direktora Ojāra Kaukana «norīta» sākums. Un, kādā iemesla dēļ. Direk-

rs bila ta apjucis sajā neor-
ganizācijā situācijā, ka galvenā
organizācija par notikuso uzgā-
ja tikai otras dienas beigās
vēl kolektīvs ar cerībām un
ību raudzījās uz savu direktori-
ju sak, gan jau vīns pratis
valadzīgs izskaldrot šādu
tovadītāju rīcību, alīzstāvēs
elektīva intereses. Kas iznāca?

nēmīs kārtigu brāzēnu no sa-
resora un rajona vadības,
ektors to našu arītēcnīku iz-
mēl 18 cilvēkiem, kurīem bila
sosme runat sapulcē un izte-
ru viedokļu no strādnieku po-
stām. Vienu brigādi izformē-
ja autotransporta uzņēmuma
lektīvā neizmīrsa un O. Kau-
anam nepoledeva

Vēl valrāk — patureļa arī tā, ka, būdams topoša auto- nspēta uzņemuma priekš- kšķ, vīns parakstīta pienem- nas aktu vēc būtības vēl ne- vēlām objektam (paceļšanas atrodas līdz šim atrodas tētes). Neizmirs ari to, cik vīns burķiski vēc piecām

I. viend. bet ceļutajā — vietā. Lai gan pētīja arī Itālija, bet vēlākā — Irā. Un kravu pārvadātāju — Izmaka sepmazinās. Bet tārā — ā lalkā sārha kavējumi, kas rīti ar alkoholisko dzērienu — pārēnu, šī gada janvāri pie-

uzi.
Bез kraslem pasākumiem iz-
vairs nevarēja. Jo valrāk
sēc, ka pedēja atestacīja O.
ilakanam izteca aizradījumu.
ar darba disciplīnu kolektīvā
kārtības, ka ir trūkumi dar-

ba, organizācijā, ka parmiņgi
palieināti pārvades štati. Neti-
cēdams partīas biroja, darba
kolektiva padomes un arodiķi-
tejas ietekmes spēkam, direk-
tors sāka plenēm autostāvniecību

Vētra
glāzē
ūdens?

atbalstu, uz ko ir tiesīgs cerēt? Kur garantija, ka pec pāris gadiem nenotiks jaunas vēžšanas? Vissus šos iautajumus neesmu izmājusi, tādēļ līskanēja sapulce. Tikai ar atbildēm bija knābāk. Bet tas noteikti ir jāatrod, o citas iezjas nav.

Ilu nu nav par ko askaust. Par
es parlamenta tūt pēc sa-
vules, kad rīgades autovadītāju ar septiņas
triakšķis ir Viktors Ivanovs.
Ils kolektīvs pirmsā autotrans-
porta uzņēmuma sāk strādāt uz
arīglīgu pamata, un tagad
līnīgi nopietni domā par nomu.
As līcis ne mazums panervošt
iem, kam patik viegla dzīve.
Iarp citu — uz ūfēru rēķina.

Kāda bija jauna direktora atlde, teiksm, uz šādu jaunatju. «Kadā sakaribā pēnīšu sailes saraksta par transītu, saekrausānu ceturtaļa ceturkšņi rakstīti: feldseris (134 rbl.), cīcakas meistars, kuns atbildīgs remontu (204 rbl.), darba īnkīlks, kas nodarbojas tikai ar skaiti (146 rbl.)?» Vai ar:

Cik ilgi turpināstes intenitētā
īnisko darbinieku histeriju.
Izšķirošas brigādes nav iestiegti prie-
sākumā sanēmēju sarakstā par rie-
gū, degviegas un smērveļu, re-
tvies detaļu ekonomijā?» Vai:
«Kā līgi brigādierim būs jāpē-
da algu un darba nodalas dī-
mētajam specialistam, ka viņa
gāde vienkārši runāot ir am-

„Kāpēdītāja? Un val ir spējīgs tāds speciālists» Izskaļot visus ielāmos variantus, pārejot uz «Protams, kāpēdīti, autovadītāji mums arī pastāidot, kāpēdīti nesaņemotām iemeslu dēļ samazinātas tas štata vienības kā divi samūniki, gaidnieks, apkopēja, sumulatoris? Un visbiedzot —

apievēlumā uņemta uzņēmumā apspiež brigādi, kura iņicītā pastāvot optimālajā saūbām, organizācijai, ir spējīga uzņēmumam pelnu.

RIGADES uzdotie jautājumi
mī, manuprāt, ir labākais

I KOBIOWA